

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ФІНАНСІВ ТА ОБЛІКУ
КАФЕДРА ФІНАНСІВ ім. С. І. ЮРІЯ**

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ
НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ**

ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

**спеціальності 072 «Фінанси, банківська справа, страхування
та фондовий ринок»
другого (магістерського) рівня
ОСВІТНЬО-НАУКОВОЇ ПРОГРАМИ «ПУБЛІЧНІ ФІНАНСИ»**

Тернопіль – 2024

Укладачі:

Кізима Т. О., доктор економічних наук, професор, професор кафедри фінансів ім. С. І. Юрія, гарант ОНП «Публічні фінанси»

Горин В. П., доктор економічних наук, професор, професор кафедри фінансів ім. С. І. Юрія

Розглянуто та затверджено на засіданні кафедри фінансів ім. С. І. Юрія, протокол № 1 від 26 серпня 2024 р.

Методичні рекомендації для організації та проведення науково-дослідної роботи здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня спеціальності 072 «Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок» освітньо-наукової програми «Публічні фінанси». Тернопіль: ЗУНУ, 2024. 26 с.

ЗМІСТ

Вступ.....	4
Загальні вимоги до проведення науково-дослідної роботи.....	5
Основні етапи виконання науково-дослідної роботи.....	7
Вивчення теми та опрацювання літературних джерел.....	7
Складання детального плану науково-дослідної роботи із формуванням схеми викладення наукового матеріалу	8
Структура і зміст науково-дослідної роботи.....	9
Вимоги до оформлення науково-дослідної роботи.....	10
Оформлення рисунків.....	11
Оформлення таблиць.....	12
Правила оформлення формул.....	13
Оформлення списку використаних джерел та цитувань.....	14
Оформлення додатків.....	15
Оцінювання результатів науково-дослідної роботи.....	16
Список рекомендованої літератури.....	17
Додатки.....	21

ВСТУП

З метою посилення загальних та фахових компетентностей здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня спеціальності 072 «Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок» освітньо-наукової програми «Публічні фінанси» передбачено ОК «Науково-дослідна робота».

Науково-дослідна робота має за мету сформувати у здобувачів навички проведення наукового дослідження, розвинути вміння творчої самостійної роботи, оволодіння загальнонауковими і спеціальними методами сучасних наукових досліджень, поглибленим вивченням будь-якого питання з тематики дослідження. Крім цього, науково-дослідна робота дає змогу виявити здатність студента самостійно осмислити наукову проблему, творчо, критично її дослідити, вміння підбирати, аналізувати й систематизувати літературні джерела; вміння застосовувати отримані знання у процесі вирішення науково-дослідницьких завдань; формулювати узагальнення та висновки, висловлювати власну наукову позицію щодо предмета дослідження.

Вирішуючи наукове завдання, визначене предметом дослідження, здобувачі розвивають своє наукове мислення через інтеграцію знань, умінь і навичок, набутих при опануванні різних дисциплін.

У процесі виконання науково-дослідної роботи перед здобувачем постає низка питань щодо опрацювання літературних джерел, складання плану наукової роботи, порядку організації її виконання роботи та підготовки до представлення під час виставлення заліку. Результатом опанування ОК «Науково-дослідна робота» є написання здобувачем першого розділу кваліфікаційної роботи на підставі опрацьованого науково-теоретичного, нормативно-правового матеріалу, отриманих знань та навиків вироблення методології та застосування загальних і спеціальних методів наукового пізнання. Розділ кваліфікаційної роботи має бути належно структурованим та технічно оформленим, відповідати встановленим вимогам до написання робіт такого типу.

Метою написання методичних вказівок є надання методичних рекомендацій здобувачу вищої освіти щодо проведення науково-дослідної роботи та доведення її до логічного завершення.

ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ПРОВЕДЕННЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ

Метою науково-дослідної роботи є систематизація, узагальнення, закріплення та розширення теоретичних знань, їхнє ефективне застосування для виконання науково-прикладного завдання шляхом поглибленого опанування обраної теми та методів дослідження, демонстрації вмінь логічно-послідовного викладу дослідницького матеріалу, а також навичок практичного застосування теоретичних знань для виконання завдань відповідно до вимог освітньо-наукової програми «Публічні фінанси».

Для досягнення мети необхідно виконати такі завдання:

- опрацювати, систематизувати, узагальнити та поглибити теоретичні знання у контексті вирішення дослідницьких завдань;
- сформулювати конкретну наукову проблему, що не знайшла достатнього висвітлення у науковій літературі та не вирішена у теоретичному й практичному плані;
- науково обґрунтувати необхідність застосування інструментарію (методів, прийомів і засобів) для вирішення визначеної проблеми;
- встановити внутрішні та зовнішні зв'язки між явищами та процесами, які є суттєвими для вирішення конкретного практичного завдання;
- сформулювати висновки та узагальнення за результатами дослідження.

У результатах науково-дослідної роботи здобувач повинен показати:

- знання і правильне розуміння закономірностей, що складаються у сфері дослідження;
- уміння працювати з інформаційними джерелами, користуватись законодавчим та інструктивним матеріалом, викладати власну точку зору щодо проблемних питань у сфері фінансів, банківської справи, страхування та фондового ринку, робити обґрунтовані висновки;
- здатність використовувати здобуті теоретичні знання у процесі аналізу та узагальнення дослідницького матеріалу, застосовувати сучасну методику дослідження з використанням таблиць, графіків, схем, діаграм та інших графічних рисунків.

Виконання здобувачами науково-дослідної роботи спрямоване на розвиток широкого кола компетентностей, якими має оволодіти здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня спеціальності 072 «Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок» освітньо-наукової програми «Публічні фінанси»:

ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК3. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.

ЗК4. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК8. Здатність працювати в міжнародному контексті.

ЗК9. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

ЗК10. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

СК1. Здатність використовувати фундаментальні закономірності розвитку фінансів, банківської справи та страхування у поєднанні з дослідницькими і управлінськими інструментами для здійснення професійної та наукової діяльності.

СК6. Здатність застосовувати міждисциплінарні підходи при розв'язанні складних задач і проблем у сфері фінансів, банківської справи та страхування.

СК7. Здатність до пошуку, використання та інтерпретації інформації, необхідної для вирішення професійних і наукових завдань у сфері фінансів, банківської справи та страхування.

СК10. Здатність виконувати наукові дослідження у сфері фінансів, банківської справи та страхування з урахуванням поставлених завдань та наявних обмежень.

СК11. Здатність ідентифікувати новітні тенденції розвитку фондового ринку з урахуванням потенційних загроз та імовірних викликів.

та досягнення таких **результатів навчання:**

ПРН01. Використовувати фундаментальні закономірності розвитку фінансів, банківської справи, страхування та фондового ринку у поєднанні з дослідницькими і управлінськими інструментами для здійснення професійної та наукової діяльності.

ПРН02. Знати на рівні новітніх досягнень основні концепції і методології наукового пізнання у сфері фінансів, банківської справи та страхування.

ПРН03. Здійснювати адаптацію та модифікацію існуючих наукових підходів і методів до конкретних ситуацій професійної діяльності.

ПРН04. Відшукувати, обробляти, систематизувати та аналізувати інформацію, необхідну для вирішення професійних та наукових завдань у сфері фінансів, банківської справи та страхування.

ПРН06. Доступно і аргументовано представляти результати досліджень усно і письмово, брати участь у фахових дискусіях.

ПРН07. Вирішувати етичні дилеми з опорою на норми закону, етичні принципи та загальнолюдські цінності.

ПРН08. Вміти застосовувати інноваційні підходи у сфері фінансів, банківської справи, страхування та фондового ринку та управляти ними.

ПРН09. Застосовувати управлінські навички у сфері фінансів, банківської справи, страхування та фондового ринку.

ПРН10. Здійснювати діагностику і моделювання фінансової діяльності суб'єктів господарювання.

ПРН11. Застосовувати поглиблені знання в сфері фінансового, банківського, та страхового менеджменту для прийняття рішень.

ПРН14. Обґрунтовувати актуальність досліджень, можливість досягнення поставлених цілей з урахуванням наявних ресурсів, висувати гіпотези, аргументувати висновки за результатами досліджень.

ПРН15. Презентувати результати власних досліджень, зокрема шляхом підготовки наукових публікацій і виступів на наукових заходах.

ПРН16. Уміти ідентифікувати новітні тенденції розвитку фондового ринку з урахуванням потенційних загроз та імовірних викликів у фінансовій сфері.

Відповідно до освітньо-кваліфікаційної характеристики здобувача вищої освіти другого (магістерського) рівня освітньо-наукової програми «Публічні фінанси» виконання науково-дослідної роботи вимагає виконання таких функцій.

Аналітична функція передбачає уміння опрацьовувати наукову інформацію (наукові ідеї, гіпотези, концепції, теорії), здійснювати її критичний аналіз задля отримання нових наукових положень.

З *організаційною функцією* пов'язані навички планування науково-дослідної

роботи з урахуванням наявних обмежень, зокрема складання її деталізованого робочого плану, схеми викладення матеріалу.

Контрольна функція забезпечує вміння відстежувати становище у досліджуваній сфері з ідентифікацією тенденцій її зміни та чинників, які їх зумовлюють, систематизувати оперативну інформацію щодо виконання планових показників та ін.

Пошук достовірної інформації та її систематизація сприятиме оволодінню студентом вміннями сучасного фахівця в межах *інформаційної функції*. Інформаційна функція передбачає вироблення у здобувачів вміння здійснювати пошук, акумулювати, систематизувати й нагромаджувати потрібну для виконання наукового завдання нормативно-правову, науково-методичну, довідкову та іншу інформацію, перевіряти її коректність та об'єктивність тощо.

ОСНОВНІ ЕТАПИ ВИКОНАННЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ

Виконання науково-дослідної роботи охоплює кілька етапів:

- вивчення теми, підбір та опрацювання літератури;
- формулювання методології дослідження та складання попереднього плану;
- консультація з викладачем – науковим керівником щодо складання детального плану науково-дослідної роботи із формуванням схеми викладення наукового матеріалу;
- написання та оформлення науково-дослідної роботи;
- передача завершеної науково-дослідної роботи науковому керівнику для перевірки та оцінювання за встановленими критеріями;
- виставлення заліку з дисципліни за результатами оцінювання підсумків науково-дослідної роботи.

Етапи виконання науково-дослідної роботи	Кількість годин	
	Індивідуальна робота	Самостійна робота
вивчення теми, підбір та опрацювання літератури	24	48
формулювання методології дослідження, формулювання гіпотези, складання попереднього плану	18	36
складання детального плану науково-дослідної роботи із формуванням схеми викладення наукового матеріалу	18	36
написання та оформлення науково-дослідної роботи	30	60
	90	180

Вивчення теми та опрацювання літературних джерел

Для того, щоб розпочинати написання науково-дослідної роботи, дослідник повинен бути обізнаним із науковими напрацюваннями з предметної сфери, зокрема науковими ідеями, концепціями і теоріями, працями провідних вітчизняних та зарубіжних

вчених, що дасть можливість ґрунтовно підійти до розкриття науково-теоретичної частини роботи та створить передумови для формулювання власної позиції дослідника. Отож, написання науково-дослідної роботи у формі першого розділу кваліфікаційної роботи здобувача потребує поглибленого вивчення та творчого критичного осмислення спеціальної літератури, чинного законодавства України та міжнародних законодавчих актів, передового досвіду, у тому числі зарубіжного, щодо обраної проблеми.

Мінімальний перелік основних літературних джерел подається у цих методичних рекомендаціях, однак він відображає лише загальну уяву щодо того чи іншого напрямку дослідження, не розкриваючи усіх глибинних аспектів. Тому з метою якісного виконання роботи здобувачам необхідно здійснити самостійний підбір додаткових літературних джерел, аналіз яких забезпечить належний рівень проведення дослідження.

У процесі виконання науково-дослідної роботи рекомендується використовувати літературні джерела за останні 5 років, що зумовлює необхідність ретельного вивчення нових видань підручників, навчальних і практичних посібників, монографій, а також статей у наукових журналах та періодичній пресі, які послідовно і логічно розкривають тему. Не допускається виконання науково-дослідної роботи виключно за матеріалами навчальних підручників і посібників. Основними літературними джерелами мають стати наукові монографії, дисертаційні дослідження, публікації у наукових періодичних виданнях.

Інформацію для розкриття інституційних засад досліджуваних явищ та процесів можна знайти на офіційних сайтах Верховної Ради України, Міністерства фінансів України, Державної казначейської служби України, Державної фіскальної служби України, Національного банку України, Пенсійного фонду України, Державної служби зайнятості, Євростату, Організації безпеки і співробітництва в Європі та ін.

Попереднє ознайомлення з літературними джерелами є основою для складання деталізованого плану науково-дослідної роботи.

Складання детального плану науково-дослідної роботи із формуванням схеми викладення наукового матеріалу

Деталізований план є важливою умовою високого рівня якості виконання науково-дослідної роботи. Він визначає загальну спрямованість дослідження, дає змогу логічно пов'язати окремі проблемні аспекти обраної теми, розмістити їх у певній послідовності. При цьому слід мати на увазі, що всі проблемні аспекти пов'язані єдиною метою дослідження. Дослідження потрібно починати із загальних теоретичних положень, зокрема розкриття передумов виникнення та закономірностей розвитку досліджуваного явища чи процесу, його сутності та ключових ознак, підходів до класифікації, принципів функціонування та суспільного призначення. При цьому здобувачам ОНП «Публічні фінанси» важливо значну увагу приділити науковій полеміці, тобто критичному аналізу термінології та наукових поглядів інших вчених щодо предмета дослідження, з подальшим формулюванням власної позиції. Це дає можливість сформулювати наукову новизну дослідження, що розвиває і доповнює існуючі теоретичні та методологічні положення щодо досліджуваного явища чи процесу. Окрему увагу необхідно приділити виробленню методології наукового пізнання, що передбачає обґрунтування необхідності

застосування різних методологічних підходів, а також загальних і спеціальних методів дослідження для усебічного розкриття усіх аспектів сутності та призначення досліджуваного явища чи процесу.

При розкритті теоретичної компоненти науково-дослідної роботи нерідко здобувачі звертаються до вивчення інституційних засад функціонування досліджуваного явища, що виражає собою застосування інституційного методологічного підходу до пізнання явищ і процесів об'єктивної дійсності. Доцільно звернути увагу, що при викладенні цієї частини науково-дослідної роботи не варто обмежуватись тільки описом існуючої правової бази чи організаційних засад функціонування об'єкта дослідження, але й розкрити їх проблемні моменти та їхні наслідки.

Деталізований план науково-дослідної роботи, який формується на підставі попередньо складеного плану кваліфікаційної роботи здобувача, складається після попереднього опрацювання інформаційних джерел та глибокого розуміння тематики дослідження. Структура деталізованого плану визначається складністю дослідження та являє собою логічно структурований «каркас» ключових змістовних моментів, які розкривають теоретичні, інституційні та управлінські засади об'єкта дослідження, які в подальшому при написанні науково-дослідної роботи здобувач буде деталізувати, формуючи таким чином її зміст. У процесі виконання науково-дослідної роботи деталізований план може уточнюватися. Зміни в плані слід погоджувати з науковим керівником.

СТРУКТУРА І ЗМІСТ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ

Науково-дослідна робота повинна бути виконана самостійно і мати чітку і логічну структуру, складовими якої є такі елементи:

- титульний аркуш (додаток А);
- зміст (додаток Б);
- основна частина;
- висновки;
- список використаних джерел (додаток В);
- додатки (за необхідності).

Титульну сторінку включають до загальної нумерації, але не нумерують. Нумери наступних сторінок проставляють арабськими цифрами у верхньому правому куті.

Зміст є ідентичним до плану науково-дослідної роботи із зазначенням відповідних сторінок, з яких починається кожний структурний елемент. Його розміщують після титульної сторінки (додаток Б).

Основна частина науково-дослідної роботи (першого розділу кваліфікаційної роботи здобувача) передбачає дослідження науково-теоретичних, інституційних та управлінських аспектів обраної теми. Тому у цій частині доцільно викласти сучасні відомості та уявлення про об'єкт (предмет) дослідження, які є необхідними та достатніми для вирішення завдань, поставлених у роботі. Викладаючи зміст роботи, здобувач повинен показати вміння аналізувати й узагальнювати теоретичні матеріали. Обов'язковим елементом є посилання на використані джерела інформації.

Зміст питань відповідних пунктів науково-дослідної роботи має відповідати їх назві. Розкриття теоретичних положень слід поєднувати із висвітленням проблемних моментів досліджуваного питання. Наприкінці кожного питання стисло – 2-3 речення – формуються висновки.

Додатки містять матеріал, який не може бути послідовно розміщений в основній частині роботи через великий обсяг.

Загальний обсяг науково-дослідної роботи має бути в межах 22-25 сторінок.

Перелік літературних джерел, використаних при написанні роботи, наводиться у *списку використаних джерел*. Список використаних джерел може містити орієнтовно 20-25 найменувань. Опис використаних джерел необхідно складати відповідно до вимог державних стандартів опису літературних джерел (з урахуванням нормативних положень ДСТУ 8302:2015).

ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ

Науково-дослідна робота (зокрема, перший розділ кваліфікаційного дослідження) – це рукопис, оформлення якого має здійснюватися відповідно до встановлених стандартів і чинних вимог. Розділ оформляють на аркушах формату А4 (210 x 297 мм), друк виконують за допомогою комп'ютерної техніки на одному боці аркуша білого паперу. Набір тексту має виконуватися з використанням текстового редактора MS Word, (шрифт Times New Roman, кегль (розмір) 14 з міжрядковим інтервалом 1,5). Абзацний відступ має бути однаковим упродовж усього тексту і дорівнювати п'яти знакам (1,25 мм).

Текст розділу слід друкувати з урахуванням таких розмірів полів: ліве 25 мм, верхнє і нижнє – 20 мм, праве – 15 мм.

Сторінки розділу слід нумерувати арабськими цифрами із застосуванням наскрізної нумерації упродовж усього його тексту. Номер сторінки проставляють у правому верхньому куті без крапки в кінці. Титульний аркуш потрібно внести до загальної нумерації сторінок розділу, який буде презентовано при виставленні заліку. Номер сторінки на титульному аркуші не проставляють.

Зміст розділу викладають на другій сторінці. В ньому послідовно записують найменування питань плану (ліворуч), а праворуч визначають номер сторінки, з якої воно починається.

Кожне питання, зазначене в розділі, слід виносити у заголовок і починати через два пробіли після закінчення попереднього питання. Перед назвою питання вказують його номер. Заголовки пунктів слід розташовувати посередині рядка і друкувати напівжирним шрифтом великими літерами без крапки в кінці, не підкреслюючи.

Приклад:

1. ТЕОРЕТИЧНІ ДОМІНАНТИ СУТНОСТІ ТА ФУНКЦІЙ ДЕРЖАВНОГО КРЕДИТУ

Помилки, описки та графічні неточності допускається виправляти шляхом підчищення або зафарбовування коректором і нанесення на тому самому місці або між

рядками виправленого зображення від руки. Виправлення здійснюють чорним кольором. Після списку використаних джерел здобувач ставить свій підпис і дату виконання розділу. Розділ подається на кафедру для перевірки науковим керівником у зшитому вигляді у папці (без файлів).

Оформлення рисунків.

Структурними елементами при написанні теоретичної частини наукової роботи можуть бути графічні матеріали (рисунок, графіки, схеми, діаграми, фотознімки, кресленики та ін.), а також таблиці, переліки, примітки, виноски, формули, рівняння, посилання та додатки. Усі графічні матеріали наукової роботи повинні мати однаковий підпис «Рисунок». Рисунок подають у тексті відразу після того, як посилаються на нього, або якнайближче до нього на наступній сторінці наукової роботи. У випадку, коли рисунок надто громіздкий, його виносять у додатки. На усі графічні матеріали, які розміщені у науковій роботі, обов'язково мають бути згадування у тексті.

Якщо рисунок створений не автором наукової роботи, то при поданні їх у тексті необхідно дотримуватись вимог законодавства про авторське право, тобто вказувати посилання на відповідне джерело літератури. Розміщені у науковій роботі графічні матеріали повинні відповідати вимогам стандартів «Єдина система конструкторської документації» та «Єдина система програмної документації». Зокрема, рисунки нумерують наскрізно арабськими цифрами, однак у розділених на питання наукових роботах рисунки доцільно нумерувати у межах кожного питання. У цьому випадку номер рисунка складається з номера питання і порядкового номера рисунка у питанні, розділених крапкою. Наприклад, «Рис. 1.3» позначає третій рисунок першого питання. Для позначення рисунків у тексті використовують скорочене слово «Рис.____», яке з назвою рисунка подають після пояснювальних даних (полотно рисунка). Назву рисунка друкують з великої букви, розміщують посередині рядка (рис. 1.3).

Рис. 1.3. Концептуальна модель бюджетної політики органів місцевої влади

Джерело: побудовано за [Джерело у списку літератури, сторінки].

При конструюванні рисунків важливо приділити увагу тому, яким чином будуть відображені їх окремі структурні елементи. Якщо робота буде надрукована з використанням кольорового друку, то при побудові діаграм можна використовувати різні кольори для позначення окремих сегментів даних. Але якщо друк буде чорно-білим, слід використовувати різні варіанти штрихування сегментів діаграми, щоб забезпечити легке прочитання даних.

У більшості випадків, рисунки не займають більше одного аркуша. Але якщо рисунок не вміщується на сторінці, можна його переносити на інші сторінки. У цьому випадку назву рисунка вказують на першій сторінці, пояснювальні дані – на кожній сторінці, а під ними – «Рис. ____, аркуш ____». За необхідності, рисунки можуть бути перелічені у змісті наукової роботи із вказуванням їхніх номерів, назв та сторінок, на яких вони розміщені.

Оформлення таблиць

Для зручності подання інформації при викладенні матеріалу наукової роботи дослідник може використовувати таблиці. Подібно до рисунків, таблиці у тексті наукової роботи розміщують відразу після її першого згадування або на наступній сторінці. За змістом таблиці поділяються на аналітичні і неаналітичні. У першому розділі кваліфікаційної роботи використовують переважно неаналітичні таблиці, які деталізують окремі теоретичні положення досліджуваного явища чи процесу. Як правило, після таких таблиць робиться узагальнення про нове знання, яке описується у тексті словами «таблиця дає змогу зробити висновок, що...», «із даних таблиці видно, що...» і т. ін.

Розміщення у роботі таблиць, про які не йде мова у тексті наукового дослідження, неприйнятне. Таблиці нумеруються арабськими цифрами наскрізною порядковою нумерацією (наприклад, «Таблиця 1.2», тобто таблиця друга першого розділу), крім тих, які винесені у додатки. У додатки необхідно винести громіздкі таблиці (обсягом А4 і більше) допоміжного чи довідкового характеру. При згадуванні у тексті наукової роботи вживають скорочене слово «табл. ____». Таблиця повинна мати назву, яку друкують жирним шрифтом малими літерами (крім першої великої) і розміщують над самою таблицею, вирівнювання по центру. Назва має бути стислою і відображати зміст таблиці (табл. 1.2).

Таблиця 1.2

Порівняльна характеристика інструментів зеленого фінансування в Україні та країнах ЄС

Інструмент	Україна	Країни ЄС
Зелені кредити	доступні, але процентні ставки можуть бути високими	широкодоступні, з різними процентними ставками та умовами
Зелені облігації	ринок розвивається, але досі обмежений	розвинений ринок з високим рівнем ліквідності
Гранти	доступні від міжнародних організацій та урядових програм	доступні від різних джерел, включно з ЄС та національними програмами
Державні гарантії	обмежено доступні	широкодоступні, з різними умовами
Податкові стимули	існують, але можуть бути складними для отримання	різноманітні та більш доступні
Інвестиційні фонди	кількість обмежена	різноманіття фондів із різними стратегіями

Джерело: розраховано за [Джерело у списку літератури, сторінки]

Таблиця містить головку (утворена із заголовків та підзаголовків колонок) та боковика. Заголовки колонок починають з великої літери, а підзаголовки – з малої літери, якщо вони складають єдине речення із заголовком, або з великої літери, якщо вони мають самостійне значення. В кінці заголовків і підзаголовків колонок крапки не ставлять (крім випадків, коли використовують скорочені слова – «тис.», «од.», «дол.» та ін.). Слова головки таблиці зазвичай подають жирним шрифтом. У боковику таблиці, як правило, подають назви показників, інформація про які деталізована у колонках. При побудові таблиці доцільно використовувати розмір шрифту 12 pt (12 типографських пунктів).

Окремі вимоги є до таблиць, рядки та графи яких виходять за межі формату сторінки. У цьому випадку таблицю поділяють на частини, які розміщують одна під іншою або поруч. Також можна перенести частину таблиці на наступну сторінку, повторюючи в кожній частині таблиці її головку і (або) боковик. При поділі таблиці на частини можна головку або боковик замінити відповідно номерами колонок чи рядків, нумеруючи їх арабськими цифрами у першій частині таблиці. Слово «Таблиця___» вказують один раз зліва над першою частиною таблиці, над іншими частинами надписують фразу «Продовження таблиці__» із зазначенням номера таблиці.

У наукових роботах нерідко є необхідність подання переліків, які можуть бути одного або кількох рівнів підпорядкованості. У реченні перед переліком ставлять двокрапку, після чого з абзацного відступу подають позиції переліку. Для переліків одного рівня підпорядкованості позиції позначають знаком «тире». Для переліків іншої підпорядкованості при позначенні позицій першого і наступних рівнів деталізації дотримуються правила – спочатку позначають позиції малими літерами української абетки, потім – арабськими цифрами, далі – знаком «тире». Після цифр та літер певної позиції переліку ставлять круглу дужку. Позиції другого і наступних рівнів деталізації переліку мають бути подані з відступом відносно позицій першого рівня.

Правила оформлення формул

Якщо у дослідника є необхідність подати у науковій роботі формулу та/або рівняння, то їх розміщують безпосередньо після тексту, у якому вони згадані, посередині сторінки. Вище та нижче формули/рівняння слід залишити не менше одного вільного рядка. Подібно до інших видів графічного матеріалу, формули та рівняння у науковій роботі нумерують арабськими цифрами в межах кожного питання. Номер формули або рівняння подається у дужках і складається з номера питання і порядкового номера формули/рівняння, відокремлених крапкою, наприклад, формула (1.2) – друга формула першого розділу. Номер формули/рівняння подають на їхньому рівні праворуч у крайньому правому положенні на рядку. Якщо формула/рівняння займає більше одного рядка, то номер проставляють на рівні останнього рядка, який вона займає.

Пояснення значень символів і числових коефіцієнтів, що входять до формули чи рівняння, необхідно наводити безпосередньо під формулою у тій послідовності, в якій вони наведені у формулі чи рівнянні. Тлумачення кожного символу та числового коефіцієнта доцільно подавати з нового рядка. Перший рядок пояснення починають без абзацного відступу словом «де» без двокрапки. Після цього подають пояснення значень символів і числових коефіцієнтів, які вирівнюють вертикально. Наприклад:

«1) на першому етапі проводиться визначення співвідношень між рівнем захворюваності населення у розрізі основних класів хвороб по i -му регіону та країні в цілому за t років ($t = 3$) згідно з формулою:

$$C_{DN_i} = \frac{DN_i}{DN_t} \quad (2.1)$$

де C_{DN_i} – коефіцієнт співвідношення рівнів захворюваності D на хвороби класу N мешканців i -го регіону та України у t -му році;

DN_i – кількість вперше зареєстрованих випадків захворювання D на хвороби класу N в розрахунку на 100 тис. мешканців i -го регіону у t -му році;

DN_t – кількість вперше зареєстрованих випадків захворювання D на хвороби класу N в розрахунку на 100 тис. мешканців України у t -му році».

Перенести формулу чи рівняння на наступний рядок можна лише на знаках здійснюваних операцій, які необхідно вказати у кінці попереднього й на початку наступного рядка. Перенесення на знаку ділення «:» є не бажаним, а при перенесенні формули чи рівняння на знакові операції множення застосовують знак « \times ». Якщо дослідник наводить кілька формул відразу, без відокремлення їх текстом, то вони мають бути розміщені одна під одною і розділені комами.

Оформлення списку використаних джерел та цитувань. Список використаних джерел містить перелік джерел, із яких у роботі використано ті чи інші матеріали та на які обов'язково мають бути посилання у тексті. Цей перелік починають із нової сторінки, подаючи бібліографічні описи в порядку, за яким їх уперше згадують у тексті або в алфавітному порядку з наскрізною нумерацією.

Бібліографічні описи джерел у переліку наводять відповідно до чинних стандартів (з урахуванням нормативних положень ДСТУ 8302:2015).

Складання списку використаних джерел важливе для забезпечення вимог академічної доброчесності при здійсненні наукових досліджень. При використанні у науковій роботі чужого інтелектуального продукту дослідник повинен належним чином оформити посилання на нього.

Цитування є невід'ємною складовою будь-якої наукової роботи, а їхня відсутність може вказувати на порушення авторських прав. Вагомим недоліком є неналежно оформлене наукове цитування, оскільки це може негативно впливати на показники цитованості наукових праць зі списку літератури на наукометричних платформах, а також підвищувати рівень запозичень у науковій роботі при перевірці її на плагіат.

У тексті наукової роботи посилання на використане джерело позначають порядковим номером цього джерела у списку використаної літератури, виділеним з обох боків квадратними дужками. Після номеру джерела через кому та після малої букви «с» з крапкою вказують сторінки першоджерела, на яких міститься цитований текст. Посилання на використане джерело також можна навести у вигляді виноски, його оформлення повинне відповідати бібліографічному опису такого джерела у списку літератури із зазначенням номера. Наприклад: «Основою реалізації дієвої політики підвищення суспільного добробуту є формування ефективного фінансового механізму,

що враховує специфічні цілі й завдання забезпечення усебічного задоволення потреб та інтересів кожного члена суспільства на підставі включення до економічних відносин усіх верств суспільства» [2, с. 50].

Відповідний опис у списку використаної літератури:

2. Горин В. П. Фінансовий механізм забезпечення суспільного добробуту: теоретична концептуалізація та проблеми функціонування: моногр. Тернопіль: ТНЕУ, 2020. 516 с.

або відповідне подання виноски:

[2] Горин В. П. Фінансовий механізм забезпечення суспільного добробуту: теоретична концептуалізація та проблеми функціонування: моногр. Тернопіль: ТНЕУ, 2020. 516 с.

Крім оформлення посилань відповідно до вимог, важливим є також дотримання правил самого цитування. Якщо вчений повністю відтворює у своїй роботі текст іншої наукової роботи, то таку цитату необхідно взяти у лапки і навести із збереженням граматики першоджерела. Неприйнятним є довільне скорочення авторського тексту, перекручування думок іншого науковця, а якщо є необхідність пропуску слів, речень або абзаців, то це має бути позначене трьома крапками у будь-якому місці цитати. Якщо дослідник використовує непряме цитування (переклад, викладення думки іншого науковця своїми словами), то важливо бути гранично точним у передачі змісту такого запозичення і вказати посилання на відповідне першоджерело. Якщо цитата у формі перефразування чи довільного переказу займає понад один абзац, то посилання необхідно проставляти щонайменше один раз у кожному абзаці такої цитати. При використанні у науковій роботі змісту нормативно-правового документу слід зазначити його назву, дату ухвалення та, за наявності, дату внесення останніх змін до нього.

Кількість використаних джерел при написанні першого розділу кваліфікаційної роботи здобувачів ОНП «Публічні фінанси» може бути доволі значно, оскільки у ньому необхідно розглянути найважливіші наукові концепції та теорії з досліджуваного явища чи процесу, представити наукову полеміку із наведенням думок провідних вчених, які займаються дослідженням цієї предметної сфери. Важливо використовувати при написанні теоретико-методологічної частини кваліфікаційної роботи літературні джерела, які видані (оприлюднені) упродовж останніх 3–5 років, що забезпечить високий рівень актуальності наукових результатів та їх відповідність сучасним реаліям. Рекомендовано також використовувати джерела, опубліковані за кордоном і розміщені на зарубіжних Інтернет-сайтах. Іншомовні джерела подаються мовою оригіналу.

Приклад оформлення списку використаних джерел наведено у додатку В.

Оформлення додатків. Додатки, як продовження роботи, оформляють на її наступних сторінках, розташовуючи додатки в порядку появи посилань на них у тексті. Кожний додаток повинен починатися з нової сторінки. Заголовок додатка розташовують у верхній частині аркуша симетрично до тексту сторінки, він пишеться з великої букви. Праворуч над заголовком малими літерами з першої великої друкують слово «Додаток» і велику літеру, що позначає номер додатка, наприклад: «Додаток А».

Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, З, І, Ї, Й, О, Ч, Ь, наприклад, додаток А, додаток Б і т. д. Додатки повинні мати спільну з попереднім текстом наскрізну нумерацію сторінок.

ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ

Виконана науково-дослідна робота у формі першого розділу кваліфікаційної роботи у встановлений термін здається на кафедру науковому керівнику здобувача для рецензування.

У рецензії науковий керівник зазначає позитивні аспекти й недоліки наукової роботи, оцінює ступінь самостійності формування основних положень та висновків, обсяг опрацьованої інформації, дотримання вимог щодо змісту й оформлення роботи, а також робить рекомендацію для керівника ОК «Науково-дослідна робота» щодо її оцінювання. У результаті рецензування науково-дослідної роботи керівник оцінює якість організації та написання роботи за 100-бальною шкалою за кожним критерієм із наведеного табеля.

Табель оцінювання якості організації та проведення науково-дослідної роботи здобувача ОНП «Публічні фінанси»

Критерії оцінювання	Ваговий коефіцієнт критерію	Незадовільно		Задовільно		Добре		Відмінно
		0-35	35-59	60-64	65-74	75-84	85-89	
Організація науково-дослідної роботи:								
Якість підбору інформаційного забезпечення, літературних джерел, володіння здобувача темою дослідження	0,1							
Формулювання методології дослідження, вироблення наукової гіпотези	0,1							
Рівень написання основного змісту роботи:								
Повнота розкриття тематики	0,3							
Дотримання наукового стилю викладення матеріалу	0,1							
Застосування методологічних підходів	0,15							
Наявність наукової новизни та власної наукової позиції	0,25							
Підсумок	1,0							

Підсумкова оцінка визначається як середньозважена величина в залежності від питомої ваги кожного критерію оцінювання та виставленого за нього балу. У разі незадовільної оцінки науково-дослідна робота повинна бути перероблена з урахуванням зауважень наукового керівника. У випадку, якщо науково-дослідна робота не одержала позитивного відгуку наукового керівника, залік з дисципліни «Науково-дослідна робота»

не виставляється.

Підсумковий бал (за 100-бальною шкалою) за науково-дослідну роботу визначається відповідно до 100-бальної шкали оцінювання в шкалу за системою ECTS у наступному порядку.

За шкалою університету	За національною шкалою	За шкалою ECTS
90-100	Відмінно	A (відмінно)
85-89	Добре	B (дуже добре)
75-84		C (добре)
65-74	Задовільно	D (задовільно)
60-64		E (достатньо)
35-59	Незадовільно	FX (незадовільно з можливістю повторного складання)
1-34		F (незадовільно з обов'язковим повторним курсом)

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Булавинець В. М., Лободіна З. М., Данильців Х. Бюджетне фінансування освітніх послуг: сучасні тенденції та перспективи вдосконалення. *Економіка. Фінанси. Право*. 2021. № 12/2. С. 20–29.
2. Бюджетний кодекс України: Закон України від 08.07.2010 р. № 2456-IV. Дата оновлення: 27.07.2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>.
3. Вакуленко В. Л., Боярчук С. В. Ключові аспекти академічної доброчесності: запобігання плагіату. *Гуманітарні студії: педагогіка, психологія, філософія*. 2022. Вип. 13 (4). С. 26-34.
4. Валігура В. А. Сучасні тенденції гармонізації ПДВ у країнах Європейського Союзу. *Фінанси України*. 2022. № 3. С. 22-37. URL: https://finukr.org.ua/?page_id=723&aid=4878
5. Валігура Т. В. Сутність та роль видатків держави в регулюванні розподілу доходів населення. *Інноваційна економіка*. 2022. №1. С. 175-179.
6. Горин В. П. Соціетальні детермінанти трансформації соціальної функції держави. *Агросвіт*. 2022. № 19-20. С. 11-17.
7. Горин В. П. Фінансовий механізм забезпечення суспільного добробуту: теоретична концептуалізація та проблеми функціонування: монографія. Тернопіль: ТНЕУ, 2020. 516 с.
8. Горин В. П., Кізима Т. О., Квасниця О. В. Методологічні засади пізнання зовнішнього середовища функціонування фінансового механізму суспільного добробуту. *Світ фінансів*. 2022. Вип. 3 (72). С. 8-24.
9. Горин В. П., Карпишин Н. І. Особливості фандрайзингу у публічному секторі економіки. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 16. С. 13–19.
10. Горин В. П., Коваль С. Л. Проблеми бюджетного фінансування та перспективи застосування інструментів фандрайзингу у системі вищої освіти України. *Економіка та держава*. 2021. № 8. С. 42-46.
11. Горин В. П., Коваль С. Л. Проблеми ефективності та вектори модернізації фіскальної політики у галузі культури. *Інвестиції: практика та досвід*. 2022. № 20. С. 17-23.

12. Гуцул І. А., Ткачик Ф. П. Податкова спроможність об'єднаних територіальних громад в Україні. *Економіка та суспільство*. 2022. Вип. 43. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/issue/view/43>
13. Дем'янишин В. Г. Сучасні вектори реформування управління державними фінансами в умовах модернізації фінансового механізму та фінансової системи України. *Світ фінансів*. 2021. № 2 (67). С. 51-65.
14. Дем'янишин В. Г., Лободіна З. М. Розвиток вчення про фінансову політику, фінансову систему, фінансово-кредитний механізм та фінансові ресурси у працях українського науковця Михайла Крупки. *Світ фінансів*. 2021. № 4 (69). С. 118–140.
15. Дем'янишин В. Г., Лободіна З. М., Кізіма Т. О., Кізіма А. Я., Березька К. М. Функціонування бюджетів участі: сучасний стан, тенденції модернізації та моделювання в умовах реформування публічних фінансів. *Вісник економіки*. 2022. Вип. 4. С. 8-25.
16. Дем'янишин В. Г., Лободіна З. М., Кізіма Т. О., Савчук С. В., Березька К. М. Партиципаторне бюджетування в контексті поведінкових фінансів. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*. 2022. Вип. 5 (46). URL: <https://fkd.net.ua/index.php/fkd/issues>
17. Дем'янишин В., Лободіна З. Розвиток фінансового механізму в умовах реформування фінансової системи України. *Формування ринкової економіки в Україні*. 2020. Вип. 43. С. 59–80.
18. Доценко І. О. Академічна доброчесність у системі забезпечення якості вищої освіти. *Педагогічна освіта: теорія і практика*. 2022. Вип. 32. С. 31-42.
19. Європейська регіональна політика: підручник / за ред. А. Крисоватого та Ліщинського І. Тернопіль: ВПЦ «Економічна думка ЗУНУ», 2020. 236 с.
20. Кириленко О. П., Коваль С. Л., Сидор І. П., Сидорчук А. А. Аналіз витрат як складова оцінки фінансового стану домогосподарств. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії і практики*. 2022. Вип. 3 (44). С. 82–91. DOI: 10.55643/fcaptr.3.44.2022.3786
21. Кириленко О. П., Малиняк Б. С. Видатки Державного бюджету України на вищу освіту в світлі запровадження середньострокового планування. *Вісник економіки*. 2022. № 3. С. 152–168.
22. Кириленко О. П., Сидорчук А. А. Поняття та оцінка інвестиційного потенціалу домогосподарств. *Соціально-економічні відносини в цифровому суспільстві*. Т. 1 (43). 2022. С. 5–11.
23. Кириленко О., Русін В. Напрями мінімізації фінансових шахрайств у сфері публічних закупівель. *Світ фінансів*. 2020. № 2 (63). С. 62-76.
24. Кізіма А., Лободіна З. Трансформація технологій бюджетування в контексті забезпечення інклюзивного сталого зростання держави. *Світ фінансів*. 2021. № 1. С. 24-37.
25. Кізіма Т., Лободіна З., Горин В., Кізіма А. Поведінкові фінанси як методологічний концепт дослідження сфери публічних фінансів в Україні. *Світ фінансів*. 2022. Вип. 4 (73). С. 8-21.
26. Коваль С. Л., Сидор І. П. Фінансові аспекти функціонування територіальних громад: теоретико-концептуальний зріз. *Економічні студії*. 2021. № 1 (3). С. 130-137.
27. Коваль С. Л., Русін В. М. Фінансові аспекти інноваційного розвитку закладів охорони здоров'я об'єднаних територіальних громад. *Світ фінансів*. 2022. Вип. 2. С. 108-118.
28. Крисоватий А. Новий прагматизм фіскалізації публічних фінансів. *Світ фінансів*. 2021. № 1. С. 10-23.
29. Крисоватий А. І., Валігура В. А. Новації та напрями вдосконалення податкового законодавства України в умовах воєнного стану. *Фінанси України*. 2022. № 6. С. 33-53. DOI: <https://doi.org/10.33763/finukr2022.06.033>

30. Лободіна З. М., Кізима А. Я. Трансформація технологій бюджетування в контексті забезпечення інклюзивного сталого зростання держави. *Світ фінансів*. 2021. Вип. 1 (66). С. 24–37.
31. Лободіна З., Дем'янишин В., Кізима Т., Березька К., Кізима А. Функціонування бюджетів участі: сучасний стан, тенденції модернізації та моделювання в умовах реформування публічних фінансів. *Вісник економіки*. 2022. Вип. 4 (106). С. 8-27.
32. Лободіна З., Дем'янишин В., Кізима Т., Лушней Ю., Лободін Р. Управління публічними фінансами в контексті протидії ризикам воєнного часу. *Вісник економіки*. 2023. Вип. 4 (110). С. 8-28.
33. Лободіна З., Корнацька Р., Нечепоренко В. Міжбюджетні трансферти як фінансовий інструмент зменшення диспропорцій та активізації регіонального розвитку. *Галицький економічний вісник*. 2022. № 1 (74). С. 76–89.
34. Малиняк Б. С. Функції видатків бюджету в публічному управлінні та в економічній і соціальній системах країни. *Світ фінансів*. 2021. № 2. С. 31–47.
35. Основні вимоги до оформлення бібліографічного опису документів. URL: <http://library.wunu.edu.ua/index.php/uk/dovidka/zrazky-bibliohrafichnykh-opysiv>
36. Паламар С., Науменко М. Реалізація принципів академічної доброчесності як дієвий інструмент забезпечення якості вищої освіти. *Освітологічний дискурс*. 2022. Вип. 3-4. С. 76–92.
37. Петрушка О. В. Модернізація системи державного фінансового контролю в Україні. *Економіка. Фінанси. Право*. 2022. № 10. С. 16-18.
38. Петрушка О. В., Сидор І. П. Особливості здійснення державного фінансового контролю в закладах охорони здоров'я. *Економіка та суспільство*. 2022. № 43. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1707>
39. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 р. Дата оновлення: 10.08.2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text> (Дата звернення: 28.08.2023).
40. Полчанов А. Ю., Захаркіна Л. С. Аналіз взаємозв'язків результатів фінансової та інвестиційно-інноваційної політики на місцевому рівні. *Вісник Сумського державного університету*. Серія: Економіка. 2020. № 1. С. 168-173.
41. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 01.05.1997 р. № 280/97-ВР. Дата оновлення: 30.05.2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 28.08.2023).
42. Сидор І., Віятник І. Фінансове консультування та його вплив на зростання суспільного добробуту населення. *Світ фінансів*. 2021. Вип. 4. С. 88-103.
43. Сидор І., Денисюк Т. Державне пенсійне страхування в Україні: виклики сучасності та напрями реформування. *Світ фінансів*. 2022. Вип. 1. С. 22-35.
44. Ткачик Ф. П. Вплив податкових інструментів фіскального федералізму на соціально-економічний розвиток територіальних громад. *Інтернаука*. Серія: «Економічні науки». 2022. № 5. URL: <https://doi.org/10.25313/2520-2294-2022-5-8021>
45. Ткачик Ф. П. Податкові доміанти фінансового вирівнювання розвитку територій в умовах воєнного стану. *Причорноморські економічні студії*. 2022. Вип. 74. С. 203-210.
46. Ткачук І. Я. Фінанси громадянського суспільства: суть та місце у фінансовій системі держави. *Інноваційна економіка*. 2020. № 3-4. С. 163-168.
47. Тулай О. І. Методологічні аспекти дослідження державних фінансів. *Економічний форум*. 2019. № 1. С. 158-165.
48. Хомутенко А., Хомутенко В. Ефективність управління державними фінансами: теоретико-методологічні підходи до оцінювання. *Світ фінансів*. 2019. № 4. С. 67-82.

49. Чугунов І., Качула С. Державна фінансова політика забезпечення соціального розвитку суспільства. *Вісник КНТЕУ*. 2020. № 2. С. 87-98.
50. Шулюк Б. С. Дискусійні питання сутності фінансового інструментарію державно-приватного партнерства та проблеми його використання в Україні. *Світ фінансів*. 2022. Вип. 1 (70). С. 36–48.
51. Horyn V., Berezka K., Lobodina Z., Kizyma T., Kizyma A. Application of factor analysis in information support of participatory budget management in an inclusive economy. *Advanced computer information technologies : 14th International conference (Ceske Budejovice, Czech Republic, 19-21 September 2024)*. P. 449-454.
52. Lobodina Z., Kizyma T., Demianyshyn V., Berezka K., Savchuk S. Participatory budgeting in the context of behavioral finances. *Financial and credit activity: problems of theory and practice*. 2022. Vol. 5 (46). С. 109–125.
53. Lobodina Z. M., Lopushniak H. S., Kizyma T. O., Lyvdar M. V. Inclusive budgeting: theoretical aspects, prerequisites and necessity for its implementation in Ukraine. *Financial and credit activity: problems of theory and practice*. 2020. Vol. 2 (33). С. 463–472.
54. Oates W. *Fiscal Federalism*: Harcourt, Brace, Jovanovich, 1972. 256 p.
55. Pigou A. C. *The Economics of Welfare*. St. Martin's Street, London, 1932. URL: <http://oll.libertyfund.org/titles/1410>.
56. Samuelson P. A. A diagrammatic exposition of a theory of public expenditure. *Review of Economics and Statistics*. 1955. № 4. P. 350–356.
57. Samuelson P. A. The Pure Theory of Public Expenditure. *Review of Economics and Statistics*. 1954. № 4. P. 387–399.

ДОДАТОК А

ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет фінансів та обліку

Кафедра фінансів ім. С. І. Юрія

НАУКОВО-ДОСЛІДНА РОБОТА
(розділ 1 кваліфікаційної роботи)
на тему
«НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ТА ІНСТИТУЦІЙНІ ЗАСАДИ
ДЕРЖАВНОГО КРЕДИТУ»

Студента групи ФПФм-21
Тарасюка В. С.
Науковий керівник:
д.е.н., професор,
професор кафедри фінансів ім. С. І. Юрія,
Кізима Т.О.

Тернопіль – 2024

ДОДАТОК Б

ЗМІСТ

1. Концептуалізація державного кредиту у фінансовій науці.....	3
2. Функціональні елементи та системи забезпечення механізму управління державним кредитом.....	10
3. Вплив державного кредиту на соціально-економічний розвиток та фінансову безпеку держави.....	16
Список використаних джерел.....	23
Додатки.....	25

ДОДАТОК В

ПРИКЛАДИ ОФОРМЛЕННЯ СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

В Україні 1 липня 2016 р. набув чинності ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні вимоги та правила складання», який установлює види бібліографічних посилань, правила та особливості їхнього складання і розміщення у документах. Приклади оформлення списку використаних джерел подано відповідно до цього стандарту.

Таблиця В.1

Характеристика джерела	Приклади оформлення
1	2
Книги: Один автор	Горин В. П. Фінансовий механізм забезпечення суспільного добробуту: теоретична концептуалізація та проблеми функціонування: монографія. Тернопіль: ТНЕУ, 2020. 516 с.
Два автори	Петришина М. О., Петришин О. А. Міжнародно-правові стандарти у сфері місцевого самоврядування: наук. доп. / Нац. акад. прав. наук України, НДІ держ. буд-ва та місц. самоврядування. Харків: Право, 2016. 44 с. (Серія «Наукові доповіді»).
	Сидор І. П., Коваль С. Л. Фінансова політика: навч. посіб. Тернопіль: ТНЕУ, 2016. 122 с.
Три автори	Горин В. П., Сидор І. П., Булавинець В. М. Фінанси в схемах і таблицях: навч. посіб. Тернопіль: ФОП Осадца Ю. В., 2017. 182 с.
Чотири і більше авторів	Формування фінансового механізму сталого розвитку України: монографія / за ред.: О. П. Кириленко та О. І. Тулай. Тернопіль: ТНЕУ, 2017. 414 с.
	Шемаєва Л. Г., Юрків Н. Я., Гладких Д. М., Лондар Л. П., Касперович Ю. В. Безпековий вимір фінансової політики забезпечення економічного зростання в Україні: анал. доп. / за заг. ред. Я. А. Жаліла. Київ: НІСД, 2018. 132 с.
	Соціальне страхування: підруч. / О. П. Кириленко та ін.; за ред. О. П. Кириленко, В. С. Толуб'яка. Тернопіль: ТНЕУ: Економічна думка, 2016. 353 с.
Автор(и) та редактор(и)/упорядники	Напрями формування податкової політики України в контексті фіскальної децентралізації та розширення бази оподаткування: монографія / за ред. А. І. Крисоватого, О. М. Десятнюк. Тернопіль: ТНЕУ, 2016. 182 с.
	Петрик О. І. Шлях до цінової стабільності: світовий досвід і перспективи для України: монографія / відп. ред. В. М. Геєць. Київ: УБС НБУ, 2008. 369 с.

Без автора	Політологічний енциклопедичний словник / упоряд. В. П. Горбатенко. 2-ге вид., переробл. і допов. Київ: Генеза, 2004. 736 с.
Багатотомні видання	Фінансово-економічна грамотність: підруч.: у 2-х частинах / за ред.: О. Б. Жихор, О. В. Димченко. Київ: Видавничий дім «Кондор», 2017. Ч. 1: Основи національної економіки, економіки регіонів та фінансової системи України. 1024 с.
Автореферати дисертацій	Шевчук А. М. Економічний капітал банків в управлінні системними ризиками: автореф. дис. ...канд. екон. наук: 08.00.08 / Терноп. нац. екон. ун-т. Тернопіль, 2017. 20 с.
Дисертації	Горин В. П. Фінансовий механізм забезпечення суспільного добробуту: дис. ... д-ра екон. наук: 08.00.08 / Західноукр. нац. ун-т. Тернопіль, 2021. 576 с.
Законодавчі та нормативні документи	Конституція України: Законодавство України з останніми змінами. 2019. Київ: Видавництво Право, 2019. 75 с. Бюджетний кодекс України: Закон України від 08.07.2010 р. № 2456-IV. <i>Відомості Верховної Ради України</i> . 2010. № 50-51. ст. 572. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. <i>Відомості Верховної Ради України</i> . 2012. № 44-45. № 46-47. № 48. ст.552. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. <i>Відомості Верховної Ради України</i> . 2011. № 13-14. № 15-16. № 17. ст.112. Про утворення міжвідомчої робочої групи з питань реформування системи органів, що реалізують державну податкову та митну політику: Постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2018 р. № 1202. <i>Офіційний вісник України</i> . 2018. № 12. С. 530–543. Про цілі сталого розвитку України на період до 2030 року: Указ Президента України від 30.09.2019 р. № 722/2019. <i>Урядовий кур'єр</i> . 2019. 2 жовтня (№ 188). С. 12.
Частина видання:Книги	Сидор І. П. Бюджетна децентралізація в контексті наповнення місцевих бюджетів. <i>Формування фінансового механізму сталого розвитку України: монографія / за ред.: О.П. Кириленко та О. І. Тулай</i> . Тернопіль, 2017. С. 78-88.
	Горин В. П. Дискусійні питання сутності та критеріїв оцінювання ефективності бюджетного менеджменту на рівні територіальних громад. <i>Управління фінансами територіальних громад: теорія і практика</i> . Монографія / О. П. Кириленко та ін.; за ред. О. П. Кириленко. Тернопіль: Економічна думка, 2019. С. 100-112.
Частина видання:	Горин В. П. Індустріальні парки як інструмент стимулювання інвестиційної діяльності на регіональному рівні. <i>Розвиток економіки та планування</i>

<p>матеріали конференцій (тези, доповіді)</p>	<p><i>бізнесу в сучасних умовах: проблеми та шляхи вирішення</i>: матеріали V Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 14-15 вер. 2017 р.). Одеса: Ротапринт, 2017. С. 16-18.</p> <p>Горин В., Малішевська О. Реалізація соціальної складової бюджетної політики в умовах воєнного стану в Україні. <i>Актуальні питання фінансової теорії та практики</i>: збірник матеріалів Десятої заоч.-дистанц. конф. студ. і мол. вч. (м. Тернопіль, 26 квіт. 2023 р.). Ч. 1. Тернопіль: ЗУНУ, 2023. С. 60-63.</p>
<p>Довідкові видання</p>	<p>Кучеренко І. М. Право державної власності. <i>Великий енциклопедичний юридичний словник</i> / ред. Ю. С. Шемшученко. Київ, 2007. С. 673.</p>
<p>Періодичні видання (журнали, газети)</p>	<p>Горин В. П. Дискусійні питання сутності та критеріїв оцінювання ефективності бюджетного менеджменту. <i>Економіка та держава</i>. 2020. № 5. С. 155-160.</p> <p>Дем'янишин В. Г., Горин В. П. Діалектичний підхід до дослідження фінансового механізму суспільного добробуту. <i>Інноваційна економіка</i>. 2020. № 3-4. С. 147-155.</p>
<p>Електронні ресурси</p>	<p>Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 01.05.1997 р. № 280/97-ВР. Дата оновлення: 30.05.2023. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text (дата звернення: 25.08.2023).</p> <p>Бюджетний кодекс України: Закон України від 08.07.2010 р. № 2456-VI. Дата оновлення 27.07.2023. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text. (дата звернення 01.09.2023).</p> <p>Публічний звіт про роботу Державного фонду сприяння молодіжному житловому будівництву у 2022 році. Офіційний веб-сайт Державного фонду сприяння молодіжному житловому будівництву. URL: https://www.molod-kredit.gov.ua/images/DOCUMENTS/Zvitnist/2022/publicnyi-zvit-2022.pdf (дата звернення: 25.08.2023).</p> <p>Толуб'як В. С., Горин В. П. Податкове регулювання процесів споживання в контексті впливу на суспільний добробут. <i>Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування</i> 2020. № 1. URL: http://el-zbirn-du.at.ua/2020_1/28.pdf (дата звернення: 25.08.2023).</p> <p>Халецька К. Як розрахувати свою пенсію за новою формулою? Громадське радіо. URL: https://hromadskeradio.org/programs/hromadska-hvylya/yak-rozrahuvaty-svoyu-pensiy-formuloyu (дата звернення 25.08.2023).</p>

